

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-236/12

**Airbus SAS
przeciwko**

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego NEO — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 — Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą — Badanie co do istoty zależne od dopuszczalności odwołania — Artykuł 59 i art. 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 76 rozporządzenia nr 207/2009

Streszczenie – wyrok Sądu (trzecia izba) z dnia 3 lipca 2013 r.

- 1. Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie odwoławcze — Odwołanie do izby odwoławczej — Właściwość izb odwoławczych — Ponowna całkowita ocena pod względem merytorycznym — Warunek — Dopuszczalność odwołania*
(rozporządzenie Rady nr 207/2009, art. 59 zdanie pierwsze, art. 64 ust. 1)
- 2. Wspólnotowy znak towarowy — Definicja i uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Znaki towarowe składające się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć do oznaczania cech towaru — Pojęcie*
[rozporządzenie Rady nr 207/2009, art. 7 ust. 1 lit. c)]
- 3. Wspólnotowy znak towarowy — Definicja i uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Znaki towarowe składające się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć do oznaczania cech towaru — Cel — Konieczność pozostawienia do swobodnego używania — Zakres badania*
[rozporządzenie Rady nr 207/2009, art. 7 ust. 1 lit. c)]
- 4. Wspólnotowy znak towarowy — Definicja i uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Znaki towarowe składające się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć do oznaczania cech towaru*
[rozporządzenie Rady nr 207/2009, art. 7 ust. 1 lit. b), c)]
- 5. Wspólnotowy znak towarowy — Definicja i uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Nakładanie się na siebie zakresów stosowania podstaw wymienionych w art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009*
[rozporządzenie Rady nr 207/2009, art. 7 ust. 1 lit. b), c)]

6. *Wspólnotowy znak towarowy – Decyzje Urzędu – Zasada równego traktowania – Zasada dobrej administracji – Wcześniejsza praktyka decyzyjna Urzędu – Zasada legalności – Konieczność przeprowadzenia dokładnego i kompletnego badania w każdym konkretnym przypadku*
7. *Wspólnotowy znak towarowy – Definicja i uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego – Wcześniejsza rejestracja znaku towarowego w niektórych państwach członkowskich – Wpływ*
8. *Wspólnotowy znak towarowy – Zmiana na zgłoszenie krajowego znaku towarowego – Pismo mające na celu wszczęcie postępowania krajowego – Obowiązek przeprowadzenia szczegółowej analizy charakteru odróżniającego oznaczenia we wszystkich państwach członkowskich – Brak*

[rozporządzenie Rady nr 207/2009, art. 75, art. 112 ust. 2 lit. b)]

9. *Wspólnotowy znak towarowy – Procedura – Badanie stanu faktycznego z urzędu – Rejestracja nowego znaku towarowego – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Ciężar dowodu*

(rozporządzenie Rady nr 207/2009, art. 7 ust. 1, art. 76 ust. 1)

1. Zgodnie z art. 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego po rozpatrzeniu odwołania co do istoty izba odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania i może skorzystać z uprawnień w granicach kompetencji posiadanych przez instancję, która podjęła zaskarżoną decyzję. Z przepisu tego wynika, że izba odwoławcza, wskutek wniesionego do niej odwołania od decyzji eksperta o odmowie rejestracji, może dokonać ponownej i całkowitej oceny zgłoszenia do rejestracji pod względem merytorycznym, zarówno pod kątem okoliczności prawnych, jak i faktycznych. Uprawnienie to jest jednak uzależnione od dopuszczalności odwołania do izby odwoławczej.

Tymczasem w tym zakresie art. 59 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 wskazuje, że „[k]ażda strona w postępowaniu, dla której decyzja ma niekorzystny skutek, może wnieść odwołanie”. Z przepisu tego wynika, że strony postępowania przed Urzędem Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) mogą zaskarżyć decyzję niższej instancji do izby odwoławczej tylko w zakresie, w jakim decyzja ta była dla nich niekorzystna. Jeżeli natomiast decyzja niższej instancji miała korzystny skutek dla jednej ze stron, strona ta nie ma legitymacji do wniesienia odwołania do izby odwoławczej.

Z art. 59 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 wynika, że w przypadku gdy ekspert odrzuca zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego wyłącznie w odniesieniu do wskazanych w nim towarów, dopuszczając znak do rejestracji dla objętych tym zgłoszeniem usług, odwołanie wniesione do izby odwoławczej przez zgłaszającego znak w sposób automatyczny odnosi się wyłącznie do odmowy zatwierdzenia przez eksperta rejestracji znaku dla wskazanych w zgłoszeniu towarów. Dopuszczenie przez eksperta takiego znaku do rejestracji dla usług nie może natomiast zostać skutecznie zaskarżone przed izbą odwoławczą przez zgłaszającego.

(por. pkt 21–24)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 32)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 33)

4. Z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców, którzy władają nowożytną greką, oznaczenie słowne NEO, o którego rejestrację wystąpiono dla towarów należących do klas 7 i 12 w rozumieniu porozumienia nicejskiego, ma względem towarów wskazanych w zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Co się tyczy używania oznaczenia NEO w nowożytnej grece w odniesieniu do towarów objętych zgłoszeniem, należy stwierdzić, że właściwy konsument wywiedzie z samego tego słowa, nie przeprowadzając żadnych złożonych procesów myślowych, iż odnosi się ono do czegoś nowego, nowoczesnego lub zgodnego z najnowszymi osiągnięciami technicznymi, oraz że w tym języku owo oznaczenie ma po prostu charakter zachwalający i służy podkreśleniu pozytywnych cech towarów objętych zgłoszeniem znaku towarowego.

W tym zakresie nie ma znaczenia, że właściwy krąg odbiorców wykazuje wysoki poziom uwagi. Nie ma również znaczenia to, że oznaczenie, dla którego wystąpiono o rejestrację, jest zapisane wersalikami i powinno być używane jako slogan. Słowny znak towarowy jest bowiem znakiem składającym się wyłącznie z liter, ze słów lub z zestawień słów zapisanych drukowanymi literami, zwykłą czcionką i bez szczególnego elementu graficznego. Ochrona, jaka wynika z rejestracji słownego znaku towarowego, dotyczy słowa wskazanego w zgłoszeniu do rejestracji, a nie szczególnych postaci graficznych czy stylistycznych, które znak ten mógłby ewentualnie przybrać.

Samo to stwierdzenie opisowego charakteru oznaczenia NEO wystarczy do tego, by uznać, że w nowożytnej grece i z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców jest ono także pozbawione względem towarów objętych zgłoszeniem charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

(por. pkt 37–40, 44)

5. Zakresy stosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia w pewnym stopniu na siebie zachodzą, ponieważ oznaczenia opisowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, są jednocześnie pozbawione charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Ten ostatni przepis różni się od pierwszego tym, że obejmuje całość okoliczności, w których oznaczenie nie pozwala na odróżnienie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw.

(por. pkt 42)

6. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 50)

7. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 53)

8. Artykuł 112 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego zobowiązuje Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wyłącznie do respektowania rozstrzygnięcia decyzji Urzędu, zgodnie z którą w danym państwie członkowskim do zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub do wspólnotowego znaku towarowego mają zastosowanie podstawy odmowy rejestracji lub podstawy stwierdzenia wygaśnięcia, lub podstawy unieważnienia prawa do znaku.

Natomiast ów przepis nie może stanowić odstępstwa od art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, który przewiduje, iż bezwzględne podstawy odmowy rejestracji określone w art. 7 ust. 1 tego aktu znajdują zastosowanie bez względu na fakt, że istnieją tylko w części Unii. Tymczasem wykładnia art. 112 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, zgodnie z którą izba odwoławcza, orzekając w przedmiocie odwołania od decyzji eksperta o odrzuceniu zgłoszenia z powodu opisowego i nieodróżniającego charakteru zgłoszonego znaku towarowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, jest zobowiązana dokonać szczegółowej analizy charakteru odróżniającego oznaczenia we wszystkich państwach członkowskich, nawet jeżeli oczywiste jest, że z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców ma on względem towarów lub usług objętych zgłoszeniem charakter opisowy w języku jednego z państw członkowskich, stanowiłaby przeinaczenie treści normatywnej art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Wynika stąd, iż brak jest podstaw, by założyć, że art. 112 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 75 tego aktu ma również na celu nałożenie na izbę odwoławczą orzekającą w przedmiocie odwołania od decyzji eksperta o odrzuceniu zgłoszenia z powodu opisowego i nieodróżniającego charakteru zgłoszonego znaku towarowego w części Unii w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 obowiązku przeprowadzenia szczegółowej analizy charakteru odróżniającego oznaczenia dla wskazanych w zgłoszeniu usług lub towarów we wszystkich państwach członkowskich.

(por. pkt 56–58)

9. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 62)